

Presuda Suda

u predmetu C-876/24 | Vueling Airlines (Sud nadležan za ugovor o nacionalnom zračnom prijevozu sklopljen na internetu)

Priopćenje za tisak br. 128/26

U Luxembourg 17. rujna 2026.

Kupnja zrakoplovne karte putem interneta ne podrazumijeva da je sud mjesta boravišta putnika nadležan za odlučivanje o tužbi za naknadu štete u slučaju gubitka prtljage

Putnica je kupila zrakoplovnu kartu za let Madrid (Španjolska) – Barcelona (Španjolska) u organizaciji zračnog prijevoznika Vueling Airlinesa (Barcelona). Kartu je kupila iz svojeg doma u Fuenlabradi (Madrid) putem neovisne internetske prodajne platforme. Putnica je u zračnoj luci Madrid dodala predaju prtljage kao dodatnu uslugu uz let. Prtljaga je nakon toga izgubljena.

Putnica je sudu u Fuenlabradi podnijela zahtjev za naknadu štete koja je nastala zbog gubitka njezine prtljage. Španjolski sud izrazio je nekoliko dvojbi u pogledu tumačenja Montrealske konvencije¹, koja sadržava, među ostalim, pravila o sudskoj nadležnosti u slučaju tužbi za utvrđivanje odgovornosti prijevoznika u okviru međunarodnog zračnog prijevoza². Stoga je odlučio uputiti Sudu pitanja u tom pogledu.

Španjolski sud najprije se pita je li Montrealska konvencija primjenjiva jer je do gubitka prtljage došlo tijekom zračnog prijevoza koji povezuje dvije zračne luke smještene u istoj državi članici.

Sud odgovara da je Uredbom o odgovornosti zračnih prijevoznika u pogledu zračnog prijevoza putnika i njihove prtljage³ prošireno područje primjene **Montrealske konvencije** kako bi se isto tako uredilo **određivanje mjesno nadležnih sudova** za odlučivanje o **tužbi za naknadu štete u slučaju gubitka prtljage** prilikom zračnog prijevoza između **dviju zračnih luka smještenih na državnom području samo jedne države članice** koju je podnijela **osoba s boravištem u toj državi članici** protiv **zračnog prijevoznika Unije sa sjedištem u navedenoj državi članici**.

Nadalje, španjolski sud želi znati je li nadležan kao sud mjesta u kojem prijevoznik ima poslovnu jedinicu posredstvom koje je sklopljen ugovor o zračnom prijevozu. To bi zahtijevalo tumačenje tog mjesta na način da se njime određuje glavno i trajno boravište putnika kada je ugovor sklopljen na internetu.

Sud smatra da se u ovom slučaju **sud mjesta glavnog i trajnog boravišta putnika ne može smatrati sudom mjesta u kojem se nalazi ta poslovna jedinica i stoga ne može biti nadležan** po toj osnovi za odlučivanje o **tužbi za naknadu štete u slučaju gubitka prtljage**⁴.

Naposljetku, španjolski sud pita treba li, kako bi se utvrdilo navedeno mjesto, razlikovati glavnu uslugu prijevoza putnika i dodatnu uslugu prijevoza prtljage, osobito kada se prouzročena šteta posebno odnosi na prtljagu i kada je ugovor o prijevozu prtljage sklopljen u mjestu različitom od onoga u kojem je sklopljen ugovor o prijevozu putnika.

Prema Sudu, s obzirom na to da je prijevoz prtljage dodatna usluga, ugovor koji je relevantan za određivanje nadležnog suda jest ugovor o zračnom prijevozu putnika.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu Europske unije pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije.

Opći sud nadležan je za postupanje sa zahtjevima za prethodnu odluku koji su obuhvaćeni isključivo 1.) zajedničkim sustavom poreza na dodanu vrijednost (PDV), 2.) trošarinama, 3.) Carinskim zakonikom, 4.) razvrstavanjem robe u carinsku tarifu na temelju kombinirane nomenklature, 5.) odštetom i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja ili kašnjenja ili otkazivanja usluga prijevoza ili 6.) sustavom trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova. Sud je nadležan za postupanje sa svim ostalim zahtjevima za prethodnu odluku.

Ni Sud ni Opći sud ne rješavaju spor koji se vodi pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda ili Općeg suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud. Prikaz činjenica i pravnog okvira odnosi se na relevantno razdoblje i temelji se na spisu predmeta.

[Puni tekst i, gdje je primjenjivo, sažetak](#) presude objavljuju se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293.

Slike s objave presude dostupne su na „[Curia Web TV](#)” kao i na „[European Broadcasting service](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Za više informacija, video u kojem je predstavljena ova presuda dostupan je i na „[Curia Web TV](#)”.

Ostanite povezani!

¹ [Konvencija o ujednačavanju određenih pravila u međunarodnom zračnom prijevozu](#), sklopljena u Montrealu 28. svibnja 1999., koju je Europska zajednica potpisala 9. prosinca 1999., a koja je u njezino ime odobrena [Odlukom Vijeća 2001/539/EZ](#) od 5. travnja 2001.

² Prema članku 33. stavku 1. Montrealske konvencije, tužba za naknadu štete podnosi se, po izboru tužitelja, na državnom području jedne od država stranaka, bilo pred sudom stalnog boravišta prijevoznika ili u glavnom mjestu njegovog poslovanja, ili u mjestu poslovanja u kojem je sklopljen ugovor ili na sudu u mjestu odredišta. Konvencija propisuje posebna pravila u slučaju štete nastale zbog smrti ili ozljede putnika.

³ [Uredba Vijeća \(EZ\) br. 2027/97](#) od 9. listopada 1997. o odgovornosti zračnih prijevoznika u pogledu zračnog prijevoza putnika i njihove prtljage. Naime, ta je uredba izmijenjena s ciljem provedbe odgovarajućih odredbi Montrealske konvencije u pogledu zračnog prijevoza putnika i njihove prtljage te kako bi se proširilo područje njezine primjene na zračni prijevoz unutar pojedine države članice. Izmjena je donesena [Uredbom \(EZ\) br. 889/2002](#) Europskog parlamenta i Vijeća od 13. svibnja 2002. o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 2027/97 o odgovornosti zračnih prijevoznika u slučaju nesreća. Ta uredba nastoji uspostaviti jedinstveni skup pravila kojima se uređuje odgovornost zračnih prijevoznika.

⁴ Sud naglašava, između ostalog, da bi bilo protivno cilju pravedne uravnoteženosti između interesa potrošača i interesa zračnih prijevoznika, kao i načelima predvidivosti i pravne sigurnosti, smatrati da zbog internetske prodaje usluga zračnog prijevoza ti prijevoznici moraju snositi rizik da budu tuženi pred sudovima diljem svijeta u mjestima u kojima je dostupna ponuda na internetu, uključujući mjesta u kojima nisu ni na koji način fizički prisutni ili koja ni na koji način nisu povezana s predmetnim prijevozom. Osim toga, tijekom pripremni radova na Montrealskoj konvenciji mnoge su delegacije izrazile svoje protivljenje dodavanju kriterija za dodjelu nadležnosti na temelju prebivališta ili glavnog i trajnog boravišta putnika. Njezin je opseg stoga ostao ograničen isključivo na slučajeve smrti ili ozljede putnika.